

Wij willen graag een goede gedachtenis levend houden aan mijn man en onze vader, schoonvader en opa

ANTONIUS OPHUIS

echtgenoot van

MARIA GEZINA AVESKAMP

Vader werd geboren te Deurningen, gemeente Weerselo, op 31 augustus 1909 als jongste in een zeer groot gezin. Daarin opgegroeid, mocht hij reeds zijn voornaamste karaktertrekken hebben ontwikkeld.

Toen hij ging trouwen, kwam hij in Hengelo te wonen, waar in dit gezin vijf kinderen werden geboren.

Vader was een harde werker. Hij had grote zorgen voor moeder en de kinderen, en werkte zo goed mogelijk voor zijn gezin, voorzover zijn wankelende gezondheid dat toeliet. Hij voelde zich echt verantwoordelijk voor vrouw, kinderen en kleinkinderen. Alleen was het spijtig, dat hij door zijn zwakke gezondheid niet zo kon genieten van zijn kleinkinderen, zoals hij graag gewild had.

Niet dat hij klaagde: hij klaagde en praatte nooit over zichzelf. Hij was een man van weinig woorden: in een paar woorden kon hij raak en geestig zijn mening geven. Hij had een sterk gevoel voor rechtvaardigheid, waardoor hij steeds streefde ieder het zijne te geven, en ieder in zijn waarde te laten. Zelden of nooit was hij kwaad, veeleer was hij goedmoedig en opgewekt van aard.

Toen hij steeds zwakker werd en al meer moeite had om zelf ergens naar toe te gaan, genoot hij het meest, als iemand hem wilde komen halen, om een mooie autorit te maken.

Daarvan genoot hij met volle teugen. Vroeger al wilde hij zoveel mogelijk buiten zijn.

Zijn geloof was eenvoudig, oprecht en sterk. Vader heeft ons een goed voorbeeld gegeven en moeder zegt: ik heb een goede man aan hem gehad.

Steeds zwakker geworden ging hij met moeder in Huize Backenhagen wonen. En dat heeft maar een half jaartje mogen duren. Toen moest hij reeds voor verpleging en verzorging worden overgebracht naar Huize St. Elisabeth te Delden. Wij denken, dat zijn overstap uit zijn oude en vertrouwde omgeving naar Backenhagen en later naar Delden hem zeer zwaar is gevallen. Daarbij kwam, dat wij slechts konden raden, hoe hij zich voelde, want hij uitte zich niet daarover.

Op 7 december 1984 is hij heel vredig en rustig over de grens van het leven heengegaan. Wij vierden voor hem de H. Eucharistie ten Uitvaart in de parochiekerk van Onze Lieve Vrouw te Hengelo op 12 december 1984, en daarna brachten wij hem ter crematie naar Usselo.

Voor nu en eeuwig moge hij rusten in de vrede van Christus.

Mede namens moeder danken wij U oprecht voor uw medeleven en belangstelling voor vader.

Kinderen

Kleinkinderen